

[Alice Faber]

om at lave forsøg på fostre i de første 14 dage. Det har jeg også haft indtryk af at der er mange ude i befolkningen der har. Jeg vil ikke lægge mig fast på, hvornår det befrugtede æg er et menneskeligt individ, men jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi er meget forsigtige, og at vi får debat om det i befolkningen.

Jeg er meget enig med fru Hanne Andersen i, at den debat, der har været i hvert fald i aviserne, har været ført af teknikerne og de intellektuelle, men vi er mange, der har haft debatter ude på folkehøjskolerne og i efterskolerne, og dér har det været svært at få debatten om brugen af befrugtede æg i tiden fra 1 til 14 dage i gang, for folk er meget tilbage og har sagt, at de er bange, fordi de ikke ved, hvad de skal sige; de mangler det apparat, som hedder etiske normer. F.eks. siger vi, at vi allesammen er imod hybrider eller befrugtning over artsgrænserne. Ja men Walther i England har dog bedt om at få lov til at lave forsøg med at implantere befrugtede æg i dyr for at finde ud af forplantningsteknikken dér, altså for at finde, hvad der er årsagen til, at de ikke sætter sig fast på livmoderen. Allerede dér er vi ude at svømme, og det spørgsmål kan vi blive stillet over for i morgen. Vi er nødt til at finde ud af, hvad det er for nogle normer, der ligger bag det, vi siger ja til og nej til. Dér synes jeg vi mangler meget, og det var derfor, jeg gav udtryk for, at vi kunne have haft brug for noget mere i ministerens redegørelse.

Jeg blev ikke rigtig færdig med min ordførtale, og det vidste jeg også godt jeg ikke ville blive, og ministeren gav også udtryk for, at der har været problemer med at nå det hele. Det synes jeg også gælder redegørelsen, den virker måske lidt rodet, fordi der skal så meget med, men at den er meget søgende, synes jeg er godt.

Ministeren gav imidlertid udtryk for, at der stod noget om rådgivning, men så vidt jeg har kunnet skimme igen, synes jeg kun, der står noget om rådgivning til myndighederne, og det, vi har været inde på, er rådgivning til de mennesker, der er udsat for disse teknikker. Mange af disse mennesker er udsat for nogle følelsesmæssige konflikter, og jeg synes, det er katastrofalt, at der fokuseres så meget på teknikkernes heldige udfald og så lidt på de menneskelige problemer, det giver kvinderne især at deltage i forsøgene.

Om fostervandsprøver gives der meget forskellig rådgivning fra område til område. En kvinde har således fortalt mig, at hun fik oplyst, at hendes ventede barn ville blive mongol, og at hun derfor skulle møde mandag morgen til abort. Jeg synes, vi må kræve, at der gives rådgivning om muligheden for at klare børn med forskellige handicap og om samfundets hjælpemuligheder.

Den første reagensglasmoder giver udtryk for i et interview, at forældrene i den grad er henvist til at dele lægernes jubel over teknisk kunnen, mens de enorme belastninger af følelsesmæssig art, man udsættes for, overlades til kvinden – i bedste fald til manden med.

Jeg bliver nødt til det sidste minut af min taletid at tale om det etiske råd. Vi mener, at der skal laves et etisk råd, men vi er uenige i, at det skal underlægges ministeren. Vi må være sikre på, at oplysningerne ikke filtreres, før de kommer til folketinget og til befolkningen. Vi er ikke altid tilfredse med de oplysninger, vi får fra ministrene, kan jeg samtidig tilføje; derfor skal rådet efter vores opfattelse direkte underlægges folketinget, og det skal have eget sekretariat og egen økonomi. Der skal også være pligt til at oplyse befolkningen om udviklingen, om rådets uenighed, og der skal være penge til at lave oplysningsmateriale af forskellig art.

Rådets sammensætning bør være udpeget personligt af folketinget efter vores forslag, men vi vil meget gerne diskutere at få folk med special ekspertise inden for teknikkerne med. Teknikkerne er ikke det vigtigste i den rådgivning, som rådet skal foretage over for folketing og befolkning. Efter samspil og debat mellem rådet og befolkningen og folketinget laver folketinget reglerne. Selvfølgelig skal der være mindst ligelig kvindelig repræsentation, men jeg er nok enig med de fleste i, at der skal være flere kvinder end mænd.

Som sidste ting vil jeg sige, at det er vigtigt, at vi også følger med i, hvad der sker inden for den veterinære forskning, for dér begynder nemlig vores grænser at skride.

Endelig skal jeg blot sige, at jeg er ligeglad med, om det kommer til at hedde udvalg eller kommission.

Aase Olesen (RV):

Jeg sluttede mit første indlæg med at omtale den reviderede Helsinki-deklaration fra